

# GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:  
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Nr. 121.

Sâmbătă 31 Maiu (12 Iunie).

1886.

Brașov, 30 Maiu 1886.

Monitorul oficial al armatei publică în numărul său dela 8 Iunie a. c. următorul autograf al Impăratului și Regelui către arhiducele Albrecht:

„Iubite Domnule Vere, Mareșalul Arhiduce Albrecht!

Cu obicinuită devotamentă plină de abnegațiune și c'untă zelă neobosită ați întreprins în timpul din urmă o călătorie ostenitoare în Bosnia și Herțegovina și prin acesta V'ăți câștigat din nou un titlu la mulțămirea Mea.

Raporturile ce mi le-ați făcută asupra stărei și a spiritului trupelor dislocate acolo, asupra instruirii lor și lucrării lor pe tărâmul curat militar și cultural mi-au cauzat o mare mulțămire.

Corpul al 15-lea, reprezentându așa cum este compus în întreaga armată, se poartă cu cea mai mare demnitate în spiritul din vechime probatelor tradițiuni ale armatei, care în toate împrejurările a susținut vedea tronului și a monarhiei împlinindu-și datoria cu o rară fidelitate și abnegare de sine și care și în viitor își va împlini înalta chemare.

Schönbrunn in 7 Iunie 1886.

Francisc Iosif, m. p.

Asemănându autograful acesta cu toastul ce l'a ținut arhiducele Albrecht în Seraievo, pentru care înălțimea Sa a fost atacat în presa și în camera maghiară, „Neue freie Presse” ajunge la concludiunea, că autograful împărațesc nu cuprinde decât un resumat al părerilor, ce le-a exprimat arhiducele în capitala Bosniei.

„Arhiducele — dice „N. Fr. Presse” — accentuat în toastul său (vezi „Gaz. Trans.” nr. 114 din 1886) că corpul al 15-lea se reînnoiește în schimb continuu din toate celelalte corpuri și că arată în mic ceea ce face din armată un corp nesgudibil. Și în autograful împărațesc e vorba de compunerea corpului al 15-lea, prin care este reprezentată întreaga oștire. Arhiducele laudă armata, pentru că fiii tuturor popoarelor se sânt uniți ca frați sub stégul împărațesc negrugalben. Autograful împărațesc vorbește de tradițiunile din vechime probate ale armatei, care în toate circumstanțele a apărut vedea tronului și a monarhiei și care și în viitor își va împlini înalta misiune. Autograful împărațesc adoptă părerile ce le-a exprimat Arhiducele în Seraievo și Impăratul voiesce să declare prin acesta manifestațiune, că asupra chemării și a pozițiunii armatei dănsul cugetă tocmai așa, ca conducătorul trupelor austriace în Italia, ca Vărul său, arhiducele Albrecht.”

»Scopul autografului împărațesc îl vom înțelege însă și mai bine, decât ne vom aduce aminte de discuțiunea ce s'a încins în dieta ungară asupra toastului arhiducelui Albrecht. Comitele Albert Apponyi care aduse în discuțiune acest toast a dist, că este în contra tradițiunilor constituțiunii ungare, decât unii voiesc a construi pentru armată o patriă fictivă, căci idea imperiului nu se unesc cu dreptul public ungar. Niciodată, dice Apponyi, nu se va sânti în această țară alta decât numai patriotism ungar. D-l Tisza nu a combătut aceste afirmări și asăderă e învoit cu ele.”

„Față cu aceste autografului împărațesc vorbește de tradițiunile armatei, care în toate împrejurările a susținut vedea tronului și a monarhiei și își va împlini și în viitor înalta chemare. De aceste vechi tradițiuni se ține și aceea, ca fiecare soldat din armată, să aibă sentimentul de alipi cătră întregul imperiu, să fi gata aș jertfi viața în serviciul monarhiei pentru apărarea stégului...”

„Autograful, care exprimă sentimentele monarhului, oferă arhiducelui precum și armatei aceea satisfaciune, pe care până acum n'au putut-o dobândi în parlamentul ungar. Cetind scrisoarea împăratului,

vom afla într'ensă pôte reflexul acelor impresiuni ce le vor fi produsă întâmplările în stradele din Peșta și în parlament în inima domnitorului. Dacă împăratul apeleză la tradițiunea din vechime probată a armatei; decât vede în trecutul acestei instituțiuni, o garanție pentru viitor, atunci nu se pôte negă, că această emanațiune nu se află în deplin acord cu enunțările ministrului președinte ungar. Ar fi în interesul monarhiei, al Ungariei și al armatei, ca această conglăsură să fiă cât mai în grabă restabilită, ca norii ce s'au grădădit pe orizontul ungar să se risipescă. Impăratul a dovedit prin acest autograf, că simte trebuința de a da armatei și arhiducelui o satisfaciune. Ungaria are lipsă de o dezvoltare statornică și progresivă, și cea mai bună garanție pentru ea este încrederea ce o pune coróna în guvernul liberal. Noi credem că această încredere încă tot nu este sguđuită, dăr mai că se pare, că evenimentele din urmă n'au trecut fără a lăsa în urma lor ore-care amărăciuni.”

Tóte diarele din Viena accentuază, că prea înaltul autograf are menirea de a da satisfaciune armatei și generalisimului său, pre când foile peștane observă o tăcere semnificativă.

Publicăm ađi mai jos și un estras dintr'un alt articol al diarului „Neue freie Presse”, care se introduce cu cuvintele: „Ungaria învinge pe totă linia, generalul Iansky șede ađi earăș în Baden, primul ministru ungar, care a întrebunțat cuvinte mai cutezătoare, decum a întrebunțat vr'odată un ministru al monarhiei stă încă neatis în culmea puterii...” În același articol susține organul vienesu că d-l Tisza ar fi promis ministrului de resbel imperial în Viena, că va face pași ca să ștergă falsa impresiune ce au putut-o produce vorbele sale asupra armatei.

„Nemzet,” organul maghiar al ministrului președinte scrie, în presăra dălei în care a apărut autograful prea înalt, că articolul acesta al lui „Neue freie Presse,” dealtmintrelea „fórt frumos,” cuprinde și o porțiune bună de „maliciă,” căci face speranțe cercurilor armatei, că d-l Tisza ar voi să le liniștească asupra cuprinsului declarațiunilor sale din dietă, pe când ministrul președinte nici că se gândesc la așa ceva, deóre n'ar fi luat nici un angajament la Viena în această privință. Nimeni, dice „Nemzet,” n'a apărut în cursu de 11 ani mai multă armata comună contra atacurilor îndreptate asupra-i ca d-l Tisza; primul ministru n'are nevoie de a se mai lămuri séu scusa, el stă la postul séu prin încrederea de care se bucură la corónă și la majoritatea parlamentului și decât nu ar mai avé această încredere din vr'ó parte séu altă, el va fi gata a se retrage dela putere.

Aparițiunea prea înaltului autograf în ziua următoare a dat întregi afaceri militare o interpretare, în urma căreia vrëndu nevrëndu ministrul președinte este constrins a reveni asupra declarațiilor sale din cameră. La acesta îl va sili și opozițiunea.

Diarele din Viena accentuază mereu că armata imperială pretinde satisfaciune și că această satisfaciune nu i s'a dat din partea guvernului și a parlamentului ungar.

Dăr cine s'e-i fi dat satisfaciunea, când toate partidele maghiare au mersu mână 'n mână în afacerea Hentzi-Iansky? D-l Tisza a musturat aspru purtarea generalului și a fost aplaudat pentru acesta și din partea opozițiunii. Organele lui au atacat chiar pe inspectorul general al armatei. Cu toții, guvern și parlament, au demonstrat în contra spiritului armatei, cum îl înțelegu căpeteniile ei. D-l Tisza însuși a admis, că sunt personalități cari tind a strica acest spirit, care ađi nu mai pôte fi cel vechi tradițional.

Acum vine însuși monarhul și desavuază prin autograful séu cuvintele primului ministru ungar. Este clar, că acesta trebuie să-și lămurescă pozițiunea față cu corónă și cu parlamentul și e pus înaintea alternativei ca să repășescă séu să adopte vederile depuse în prea înaltul autograf.

Protestul prințului Jérôme Napoleon.

Prințul Jérôme Napoleon a publicat următorul protest contra espulsării prinților:

Domnilor deputați! Se cere dela d-vóstră espulsarea mea și a copiilor mei. Acesta nu se pôte face pentru că aș fi pretendent. Ca supus al legilor țării, deși ele sunt incomplete, n'am încetat niciodată d'a sfătui pe amicii mei să respecte ca și mine ordinea conformă constituțiunii. Ca deputat niciodată n'am amenințat Republica prin vre-unu complot monarhist, și am fost în rëndul apărătorilor Republicei. Nu mi se pôte imputa nici un cuvânt, nici un act, ce se nu fi fost insuflat de cel mai curat patriotism. Dec singurul motiv al proscritiunii propuse este, că sunt șeful familiei Napoleonilor. Nu eram óre tot așa și când s'a cerut serviciul militar dela fiul meu după lege? Cum a devenit deodată mai revoluționar șeful familiei Napoleonilor?

Un prinț din casa Orleans își mărită pe fiică-sa și invită pe amicii săi la serbarea acestui eveniment de familie. Un asemenea eveniment nu pôte fi pedepsit nici din punctul de vedere al rațiunii de stat. N'am nimic a face cu acesta, cu toate astea, m'am transformat astăđi deodată într'unu pretendent, ceea-ce nu eram eri. Într'adevăr, inventarii acestor monstruosități oită, că opinia publică îi aude, că Europa îi privește și că istoria îi va judeca. Cunosc amărăciunile crude ale exilului, cu toate astea m'ășu condamna însumi bucuros la acesta, decât prin suferințele mele personale aș putea contribui la înălțarea patriei și la unirea fiilor săi. Dăr primejdiile pentru Republică nu provin din aceea, că vre-o căți-va prinți respiră aerul țării, ci pentru că constituția e defectuosă și Republica e réu condusă de exploataorii ei. În loc ca această constituția a vóstră, făcută de regaliști pentru regele, care era sé vină sé o fi înlocuită cu o constituție republicană serioasă, a-ți păstrat-o și a-ți permis sé fi un instrument de persecuție jacobină. Cătă asprime merită atitudinea vóstră!

De cincispredece ani a-ți declamat mult, a-ți răsturnat ministri, a-ți împărțit posturi în mod risipitor și necontentit a-ți dat afară funcționari. Mulți din d-vóstră s'au arătat insatiabili în tendința d'a se îmbogăți. Prin ce îmbunătățire socială a-ți justificat domnia vóstră? N'ați știut nici sé respectați, nici sé desființați concordatul nici sé rămâneți liberi-schimbști, nici sé deveniți protecționști, nici sé reformați, nici sé ușurați impozitele, nici sé liniștiți dușmaniile internaționale, nici sé obțineți o alianță. A-ți risipit aurul și sângele nostru în țări depărtate; a-ți sguđuit ordinea existentă, și n'ați știut sé ridicați ordinea nouă pe care o cere democrația și pe care o datorați. Din toate părțile s'aude strigătul de alarmă al intereselor amenințate, religiose séu filosofice.

Óre exilarea prinților va face constituția vóstră mai bună, atitudinea vóstră mai prudentă? Nu, ea va provoca numai incurcături, ce se vor mai mări prin nedreptatea comisă; câte-odată cineva e în stare a opri începutul lucrurilor; dăr după ce s'au început, atunci nu mai esci în stare a opri urmările. Când cineva dă o sentință de exil, nu se pôte opri la jumătatea drumului; o prosciere produce negreșit altele. Declarați că voiți sé exilați pe prinți și étă că vine unul și le cere averea; mai târđiu se va cere și exilarea partizanilor lor. După espulsarea prinților, pe cari îi considerați de dușmani ai Republicei, se va procede contra amicilor lor; printr'unu boldu ne invinsu veți ajunge la legea suspectă, la teróre și răsboiu civil. O speranță mă ține: Poporul e aci; poporul cel mare și bun al Franciei, a cărui inimă și minte nu le pôte cineva

incurca pentru mult timp. El nu va întârzi mult d'asî cunoște pe adevărații amici. Până mai deunăci v'a urmat; acuma v' tolerază; decă nu v' veți răs-gândi, el v' va goni în curând, și atunci dreptatea își va avea satisfacțiunea.

(semnat) *Napoleon.*

### Nouă demonstrațiuni în Pesta.

Martî s'au repetat demonstrațiunile în Pesta. Studenții n'au luat parte la ele. Demonstrații căutau să 'și răsbune pe poliții și erau recrutați din elemente, care periclitau siguranța persoanei. Etă cum au decurs demonstrațiile:

La înmormântarea nenorocitului, care fusese străpunșu cu baioneta și la care luară parte și studenții, s'a cântat „Szozat” și Iuliu Verhovay ținu o vorbire. Pe la 5 ore d. a. începură a se forma cete, studenții însă declarară de încheiate demonstrațiile din partea tinerimei academice. Prăvăliile au fost închise de temă. Poliția intră în acțiune numai când demonstrații începură a o amenința cu strigătele: „Jos cu ucigașii!” Un biet om, care fu luat drept detectiv, fu rău bătut de demonstrații. Pe la 7 ore aceștia erau în număr de 2000—3000. Chiuiturile și strigătele: „Jos cu ucigașii! Jos cu Andras și Mihaszna (nume de batjocură pentru polițiști). Înaintea casei deputatului Ugron, vr'o 500—600 de demonstrații aclamă pe Ugron. Un tineru îi mulțami în numele poporului pentru bărbătesca sa atitudine, pe când cunoscutul „poet popular” Hazafi-Verai Ianos declamă o poezie batjocoritoare asupra generalului Ianski. În strada Ferului sparseră demonstrații câteva fere stri. Poliția se încercă să potolască mulțimea cu vorbe bune, d'ér înzadar; acesta o întâmpină cu strigăte: „Jos cu ucigașii!” și cu sburături de petri. Acum se ceru ajutorul armatei. Două batalioane de infanterie, unul din regimentul „archiducele Albrecht”, și un escadron de husari porniră contra turburătorilor. Aceștia fură provocați de trei ori să se depărteze, d'ér ei răspunseră cu sburături de petri. La comandă, soldații năvăliră cu baioneta asupra demonstrațiilor, cari își căutară scăparea într'o fugă s'elbatică.

Pe când se petrecu acestea, o altă c'etă de turburători se duseră înaintea locuinții lui Iuliu Verhovay strigându-i „eljen”. Acesta apără la ferestră să vorbescă, d'ér poliția îi împrăștiă. Mulțimea strică o ș'etră, se'narmă cu lemne, ca să mergă în casarma poliției și să „caute pe ucigași”. Poliția află de acest plan și porni contra lor, d'ér fu întâmpinată cu o ploie de petri și pusă pe fugă. Sosi apoi infanteria și cavaleria și curățiră locul.

În ac'asă au fost numeroși răniți, mai multu său mai puțin greu, și mai cu s'émă polițiști, unui comandant de gardă i s'a spart capul, unui polițist i s'a străpunșu brațul cu un cuțit ș. a. S'au făcut câteva decă de arestări. Pe la 2 ore noptea totul se liniștise.

Luni s'era au fost și în Raab demonstrații sub conducerea studenților dela academia de drept. Vr'o 1000 de persoane din t'ote clasele societății cutrierară orașul cu strigăte: „Abzug Belcredi, Ianski și archiducele Albrecht!” Poliția a procedat cu cruțare și liniștea s'a restabilită în curând. Junimea universitară din Pesta a trimis la Raab o telegramă de salutare.

Cu ocaziunea demonstrațiilor din țilele acestea, pe pieta Bakacs un student sc'ose din busunar chipul unui bărbat în uniforma unui înalt general al armatei, care pe marginea de jos avea o inscripțiune ofensătoare, și în chiuiturile mulțimei l'a bătut cu un

ciu de un st'elpu de lampă. La apropierea poliției mulțimea se împrăștiă, é' chipul fu depărtat de pe st'elpu de organele polițienesce. „Politisches Volksblatt” spune, că chipul din cestiune ar fi fost al *Alt. Sale c. r. archiducele Albrecht.*

### Revista diarelor.

„Neue Freie Presse” scrie după plecarea generalului Iansky din Cinci-Biserici — în concediu — și față cu împrejurarea, că demonstrațiile din Pesta totu nu mai încetează, între altele:

Ungaria învinge pe t'otă linia, generalul Iansky șede é'rași în Baden; bărbatul de stat conducător al cor'onei St-lui Stefan, care a întrebunțat cuvinte mai cutezătoare decătă oricare ministru al monarhiei, stă încă neatins în fotoliul său. Pozițiunea puternică a națiunii maghiare în monarhia niciodată n'a fost atât de acută ca acum.

Ministrul-președinte de cinci ori 'și-a ridicat vocea, ca să răspundă la interpelările asupra procederei poliției, și nici cu o vorbă măcar n'a dat a se 'nțelege, că are de gând să dea satisfacțiune dorinței administrației armatei, să impace lucrurile. Se dice că d-l Tisza va rămâne neclintit, ca să nu 'și espună popularitatea sa pericolului, nu va face un pas, care se-lu esplice contrarii săi dreptu retragere. Ce vr'eu așa d'ér cei din Pesta cu demonstrațiile?

Ochiul celu ager vede numai triumful Ungariei. Ce s'ar fi întâmplat, decă vr'odată i-ar fi tr'asnit prin cap unui ministru austriac să vorbescă ca d-l Tisza? Ar fi spulberat cu un pai de v'ent. D-l Tisza stă neatins, mai puternic ca ori când, insistă ca generalul Iansky, recreându-se în concediul său forțat, să se gândescă la aceea, că monarhia s'a schimbat de atunci când din armata austriacă eșiau martiri ca Hentzi. Ce are să fiă acum cu starea anarhică din stradele Pestei? S'ă se nască în armată simțământul umilirei și succesul Ungariei să se esplice a o perdere a ei?

A renunțat contele Bylandt la împlinirea promisiunii ce a dat o d-l Tisza, că va satisface dorința administrației de răsbui? Atăt de puțin pondu pune el pe o acțiune, ce l'a silit să renunțe la recrearea sa în Vöslau și să reia afacerile? O negură înv'ăluie întreaga afacere.

P'ote că e vorba să fiă cruțat d-l Tisza de orice perpelitate. Elu a făcutu minuni, a înduplecatu la ocupațiune o națiune, care a primitu jubilandu pe softalele (studenti turcesci), a datu unui pașă o sabie de onore, și să înțelege decă lucrul, decă se cruță o putere, care a făcutu servicii monarhiei. Armata cu t'ote astea cere să fiă considerată, ca demonstrațiile ofensătoare să înceteze.

Dușmănia în contra armatei comune ar fi o nebuniă, căci cine scie, decă ora serioasă nu s'apropiă, când fii nostri vor trebui să apere cu viața lor pământul Ungariei, când puterea Austriei va respinge năvălirea barbariei în câmpiile ce se întind la p'olele Carpaților, când acei soldați, cari cunosc pe domnitorul numai ca împ'erat, vor combate pe inimicii Maghiarilor.

Cei mai mari bărbai ai poporului maghiar nu erau liberi de pesimism cu privire la viitorul națiunii lor, căci ei presimțiau furtunile ce se vor ivi asupra țării lor. Armata se crede ofensată în amorul ei propriu, și ar fi mai mult decătă o greșelă, decă d-l Tisza n'ar av' voința și curagiul, d'a da satisfacțiune amorului ai propriu.

### SCIRILE ȚILEI.

Recursul trimis de locuitorii din Cohalm, în contra dispozițiunii ministrului instrucțiunii d'a se lua o dare de 5% în fav'orea sc'olei de stat d'acolo, a fost resolut astfel: membrii acelor confesiuni din Cohalm, cari 'și solvesc taxele pentru susținerea sc'olelor lor confesionale, sunt scutiți de darea de 5%, pentru sc'ola de stat. Din contră nu se scutesc a plăti acea dare

corporațiunile d'acolo și acei locuitori, cari nu contribuie cu nimic la susținerea unei sc'ole confesionale, precum și toți contribuabili cohalmeni, cari locuesc în afară. Din darea directă de acolo s'au stabilit 4000 fl. ca dare scolară. — Se putea să nu afle născocitorul ministru un mijloc, d'a-i susține alții sc'ola maghiarisătoare?

—x—

La consulatul general român din Pesta s'a numit vice-consul d-l St. Stamatiade, atașat al legățiunii, în locul fostului vice-consul A. Lambrino.

—x—

D-l Corneliu Popu Păcurariu, fostul redactor răspunzător al „Tribunei” s'a prezentat la Năsăud spre a 'și începe pedepsa de un an, la care a fost condamnat de juriul din Clușiu.

—x—

„Fraților Sasi din părțile Bistriței — scrie „Kolozs. Köz.” — nu le trebuiesc învățători maghiari. Adunarea generală comitatensă a hotărât, ca comunele acele, în cari nu este învățător maghiar, să plătesc o anuită sumă din care se potă ține un învățător maghiar suplent. În contra acestei „pretensiuni juste” — scrie f'oaia bugetară — mai multe comune au protestat la ministeriu, d'ér de sigur cererea lor nu va av' un succes mai mare decătă cum au avut șgomotele lor. — Asta nici n'o contestă nimenea, dreptatea trefortiană e cunoscută. Vorba e, că ce are să caute învățător maghiar la sc'olele nemaghiare, când acestea își au omenii lor, cari sciu și maghiare?

—x—

În jurul Seghedinului bantue în mare măsură b'ola egiptenă de ochi, numită trachoma. Medicul orașenesc a aflat din 1200 locuitori, pe cari i-a vizitat, 888 cuprinși de ac'astă b'olă. Dintre aceștia 76 sunt orbi și numai 20 curabili. Pentru curarea acestei b'ole orașul a cheltuit 5000 fl. v. a. și a cerut dela ministrul de interne ca să i se rebonifice aceste cheltueli din visteria statului. Ministrul însă a răspuns, că, d'orece pentru lățirea acestei b'ole autoritatea orașenescă e vinovată, ea să plătesc și cheltuelile. „Mai pe scurt, observă la ac'asta „Sz. Naplo”, s'ar put' dice: „orbesce Ungurule!”

—x—

Tractările dintre România și Franca pentru încheierea unei convențiuni de comerț s'au întrerupt definitiv.

—x—

În Italia nordică colera ia dimensiuni mari. În Florența, Padua, Rossano, Veneția și Chiozza colera face numeroase victime.

—x—

În România a plouat aproape pretutindenea, așa că temerea de o slabă recoltă a dispărut.

—x—

Ant'elul batalion din regimentul de infanterie, regele Humbert din Praga, a fost pedepsit întreg cu arest în casarmă pe timp de o lună, fiind că cu ocaziunea exercițiului dela 2 Iunie cădură în pământ tocmai lângă comandantul regimentului, colonelul Holzbach, trei glonțe. Exercițiul s'a întrerupt imediat. T'ote puscile s'au vizitate, d'ér nu s'a putut da de urma vinovaților. Cu două țile mai înainte totu la exercițiu a ș'erat pe la capul colonelului o petricică împușcată. S'a ordonat oficerilor să supravegheze cât mai severu pe soldați.

### FOILETONU.

#### Calătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

În chipul acesta era învinsă și ac'astă groutate, și Tippu-Tib avea cu un motiv mai mult ca mai înainte.

Nici de aici încolo însă marele riu nu se ar'eta așa de favorabilu pentru calătoria, cum fuse mai înainte. Repedișurile și felu de felu de v'eltoși primejdi'ose deveniau totu mai dese. În nici o parte indigenii nu voiau să între în legătură cu calătoria noastră. Suferințele acestora se măriau într'unu mod îngrozitoru apr'ope în fiecare țil.

„Variola (v'ersatul celu mare)”, istorisese Stanley, „se lăția totu mai tare, urdinarea apuca totu mai mult din soții mei de drum. Peste cinci-deci de inși se umpluseră de răiă, vre-o două-deci de inși aveau felurite umflături dureroase, mulți se v'ăietau de duror de pieptu, său suferiau de junghieri și de aprinderi de plumăni. În fiecare țil încredințamuri uriașelor unde ale r'ului Livingstone câte două, trei cadavre de ale nenorociților mei tovarăși. Frank, șotulu meu de drumu europen, și eu ne damu t'ote silințele, ca

să mai alinăm încât-va aceste suferințe; când însă risipita caravană se opria și se așeza în tabără, când s'ermenele jertfe ale molipsitorilor b'ole de-abia se țerau printre șirurile de colibe construite în pripă, trebuia să ne întorecem privirile într'altă parte, căci altfelu fețele n'ostre ar fi fost inundate de lacrimi... S'ermene ființe, ce viață!... S'ă mergi și să totu mergi, pentru ca să 'și găsești unu mormentă!”

Din norocire în Ikundu calătorul nostru găsi o luntre vechiă, găurită, care se oprise lângă țermure. Elu puse să se petecescă vasul g'asit, și astfel acuma puteau să se transporteze într'ensulă 60 de bolnavi. Ce binefacere pentru bieții omeni!

Totu în Ikundu d'edură omenii lui Stanley de unu Vatva pitic, care nu era mai mare de 1-38 metri și care se ascunsese într'unu tufșu. Elu era înarmat cu unu arc și cu săgeți înveninate. Picioarele sale strambe și șoldurile sale nedesvoltate îi dau o înfățișare de totu pocită. V'ërsta lui era destul de înaintată. La întrebările calătorului nostru, care-lu oprî pentru câte-va țile ca căl'eză, elu dete t'ote răspunsurile, pe care le putea da, și apoi, după-ce fu d'aruit cu câte-va scoici și cu câte-va șiruri de mărgelă, fu lăsat, ca să se depărteze. Piticul, v'elându-se liberu, nu mai scia ce să facă de bucuriă, totodată însă, nu putea să înțelgă nici-de-cum, de ce nu a fost mâncat de aceia, cari

puseseră mâna pe elu. În s'fârșit elu o luă tot-o-fugă spre o pădure din apropiere.

Stanley veni acum la idea, să facă atâtea canoe, încâtă întreaga caravană să se potă transporta pe riu în jos cu ajutorul lor. Punerea în lucrare a acestui plan însă o lăsa el până în momentul, când Tippu-Tib nu ar fi mai voit să-l înșotescă mai departe.

Într'aceea calătorii noștri, luptându-se apr'ope în fiecare țil cu dușmănoșii indigeni, înaintau mereu parte pe uscat, parte pe apă. S'elbaticii nu voiau să scie nimic de darurile, ce li se oferiau. Scopul lor era, să-i prindă pe străini și să-i mănânce.

Pentru nopte calătorii noștri își făceau regulă câte o tabără întărită, unu lucru câtu se pot' de obositoru după ostencilile și necazurile avute peste țil. Se tăiau arbori și tufe, și din ei se făceau apoi o îngrăditură d'asă și înaltă.

Stanley învinsese până acum t'ote greutățile ce-i stătuseră în cale, desi nu fără perderi destul de simțitoare și din partea sa. Ce-lu mai aștepta de aici înainte, numai D-șeu scia, de ore-ce primejdiile se făceau totu mai mari și luptele cu s'elbaticii totu mai grele.

În 18 Decembre caravana, după-ce se oprî, abia av' vreme să facă o tabără întărită, când iată fu atacată de o c'etă de s'elbaticii cu multu mai numerosă decătă omenii calătorului nostru. Ei se repediară din

## Vorbirea primarului moscovit și puterile.

Furtuna ce a ridicat-o în presa europeană vorbirea primarului din Moscova, d. Alexejev, către Țarul, încă nu s'a potolită cu totul. Ambasadorii puterilor acreditați pe lângă guvernul din Petersburg, s'au dus cu toții la ministrul de externe al Rusiei, d-lă Giers, în data ce acesta s'a întors în Petersburg din călătoria în care a însoțit pe Țarul, și au cerut lămuriri. „Garasdanin“, cronică politică a principelui Meșterski, citează declarațiunea ce a dat-o d. Giers ambasadorilor. D-lă Giers a fost surprins, că aceea vorbire a putut produce atâta spaimă, și a răspuns scurt, d-er cu orecare ironie:

»D-er primarul Moscovei nu e nici guvern, nici diplomat, nu e nici măcar lordul maior al Londrei care vorbește mai mult pentru Europa, decât pentru iubitul său oraș; țineți-vă pentru cele vorbite de oratorul însuși.«

Foile engleze sună informate, că vorbirea d-lui Alexejev a produs în cercurile guvernamentale din Constantinopol mare agitațiune. Vorbirea aceea, în legătură cu manifestul Țarului către flotă, cu concentrarea marilor forțe militare în Crimeea și în Basarabia, cu agitațiunea nutrită în Bulgaria prin orice mijtoce ascunse și fățișe, se consideră ca un însemnat avertisment către Poartă, că actuala apropiere de Anglia e supărătoare în mare grad pentru scopurile rusești, precum și ca un semn indirect făcut Turciei, ca să nu mai stăruie în această politică sub pedepșa unor serioase urmări, ci siguranța ei mai bine să și-o caute la puternicul ei vecin, decât în amiciția unui aliat depărtat. Din partea Turciei se dau mari silințe, ca să câștige scutul și sprijinul Germaniei.

Țăgărașiu, 30 Maiu 1886.

(Urmare și fine.)

Să trecem la altele.

În toamna anului trecut s'a întocmit în Viștea inferioară o expozițiune, veți domne, să se premieze toți aceia, care vor arăta orecare progres în cultivarea vitelor și în agricultură. Expozițiunea s'a ținută și cu toții au trebuit să vedem că nu interesele bietului Oltean iau adunată acolo, ci interesul d'a se îndulci la „idea de stat maghiar.“ S'a întocmit un banchet, unde s'au ținut toasturi în limba maghiară, ba chiar și marele Cicerone al nostru, v.-comitele Grămoiu, ne-a vorbit nouă în limba statului, pe care el nu o scie vorbi. Era o comedie fără ban.

Intr'aceia nisce tineri români sunt dați în cercetare și pedepsii cu amende în ban și arest, că au avut îndrăzneala de s'au petrecut până la miezul nopții în un sat românesc și au cântat românește: »Așa-i place babei mele.« În continuu i se spune actuali tinerim să nu urască pe nimeni și să fiă propagătoare a bune înțelegeri. Tinerimea română o face această și ar face-o și mai mult, căci pacinică e natura Românului. Cu toate acestea prigonirile Maghiarilor sunt, care nutresc în inima acestei tinerim amărăciunea și ura, deși foarte bine scie Maghiarul dicala ceea: »Romnul tziyne minte.«

Aceia dintre tineri, care vor scăpa teafăr din aceste prigoniri, vor deveni și mai mândri pe românitatea lor, er' celor puțin, care vor părăsi tabăra noastră le vor dice: »cel ce nu poate suporta cu abnegațiune aceste prigoniri, de veacuri îndurate, nedemn este de numele de Român.«

Etă până unde am ajuns noi Românii și în specie Oltenii

tote părțile asupra taberei, din toate părțile se auiau strigăte de răboiu și răsunau semnale îndelungate din cornurile de alarmă.

»De repețite ori«, scrie Stanley, »se aruncă sălbatic asupra întăriturilor noastre, asvărind cu putere dardele lor primejdioase în tabără, dară totu de atâtea ori fură respinși de bravii mei soți. Din când în când gurile puscilor noastre aproape atingeau piepturile lor. Sbireretele și scrășniturile, strigătele de încurajare, salvele puternice ale pușcașilor noștri, sunetele cornurilor de luptă, amenințările luptătorilor și plânsetele femeilor și ale copiilor din lăzăret, — toate acestea făceau un șgomot atât de grozav, încât nu voi pute să-l uit în întreg viața mea. Două ciasuri întregi țină această luptă desperată. Numai când încep a însăra, se retraseră dușmanii din locul de luptă, dară și acum cornurile lor de os de elefant se auiau răsuna în toate părțile, și din când în când câte o săgăță otrăvită venia sbărâind prin vâsduh și se infiea în pământ la picioarele noastre.«

Pe la miezul nopții sălbaticii repetă atacul, dară și acum fură respinși.

(Va urma.)

cu îndelunga-ne răbdare. Ca mâne se va întruni adunarea comitatensă\*, și cu doră aștept să vedă cum se vor prezenta Românii noștri. Ce pași vor lua ca posturile devenite vacante totu prin Români să se întregesc? Ce vor face în vederea schimbării planului de edificiu a casei comitatense, care schimbare s'a făcut, după cum se spune, numai la voința șpanului și în edificiu acuma 12 odăi din cauza schimbării planului au devenit nefolosibile, fiind cu totul întunecoșe? Ore întreba-vor Românii, că din alți cui mandat au felicitat pe ministrul președinte, cu ocaziunea iubileului, d-lă comite, d-lă Turcu și d-lă jidov Fleisig. Au mers ei ca persoane private sau ca persoane oficioșe?

Și către încheiere întreb, avem noi Oltenii persoane și cu deosebire preoți, care să se lupte pentru recunoșterea drepturilor noastre, rapide cu atâtea vicleni. Și acuma voi dice, că nu. Nu voi ca de astădată să fiu lung, ci mă voi restringe la un singur cas concret și voi dovedi lipsa de tact a preoților noștri. Există în țera Olteului în comuna Voila un preot după nume Nicolau Șierban, pe carele sôrtea l'a adus la bună poziție, încât ar putea se fiă fala și mândria poporului și un aprig apărător al drepturilor noastre de Români și cetățani. Nu voi se dispută onoratului părinte meritele pe terenul școlii și al bisericii, ci numai aceea îi impută, că foarte puțin lucră ca să se respecte drepturile noastre. Să cugetă onor. părinte că »capul plecat nu-l tăia sabia?« Eu unul îl somez să-mi spună, ce-a ajuns d-sa cu atâtea complimente făcute Ungurilor. Și-a ajutat în îndeplinirea scopurilor personale, sau a folosit cauze naționale? Nici una, nici alta. Ce-a ajuns d-sa, când cu ocaziunea ultimelor alegeri municipale, membrii de încredere ai reprezentanței comunale a comunei Voila au ales pe renegatul Herszényi și pe un Nagy Sándor. Ce compensațiune v'a dat comitele, pretorele, sau chiar altul? V'a făcut că fiul d-văstră fu tras în cercetare, ca unul, care ar conturba liniștea nocturnă, pedepsit în ban și paremi-să chiar și cu închisore. Eată onor. părinte urmările capului plecat. Și apoi deca d-ta ca unul, care ai fost pute mai mult ca ori și care alt preot oltean favorizat de sôrte, comiți atar lucruri, ce să dicem de mulțime, care abia vegetă de pe o și pe altă Astăți o mână de omeni în urma nepăsării noastre nu ertă să ne petrecem românește; mâne ne va da să jucăm »Ciardaș« ungurescu.

Eu.

Clușiu, Maiu 1886.

*Esemplu de hărnicie.* Cred că nu fi lucru fără interes a se publica uneori mai des și lucruri bisericesti. Biserica prin preoții săi cei adevărați a fost totdeauna salvatoarea noastră. Sunt între preoți mulți, care își cunosc sânta chemare și merită recunoștință; sunt din contra alți preoți, care nu și pricep sânta lor chemare. Atât pe preoții cei buni spre a-i imita și încurajă, cât și pe cei răi spre a-i îndrepta, să-i facem cunoscuți publicului.

Drept aceea m'iu iau libertate a aduce la cunoștință faptele unui preot tiner, pe care l'am întâmpinat lucrând cu viu interes pentru poporul său.

Cu doi ani înainte de acesta în parohia Chiusa, tractul protopopescu al Cristurului, s'a ales preot d-lă Antoniu Precup.

Crescut în vecinătatea acestei parohii am cunoscut-o încă mai înainte ca pe o parohie cam disordinată, d-er mai ales în urma vacanței de doi ani a oficiului preotesc, în stare rea.

Îndată după instalare, în capul ernei, era restrins noul preot la o singură chiliă cu totă familia sa. Casa parochială deșertă, fără uși, fără ferestri, edificiile economice descoperite, grădina parochială desgrădită, fără închisori, toate păreau a o pustietate.

De curând călătorind dela Clușiu către casă și de aici îndărăt, m'am abătut pe la densul. Lucrurile însă acum aveau cu totul altă față. Casa parochială bineșor ordinară, toate chiliile de folosit, ferestre, uși, cuptoare, nouă, edificiile economice transformate, acoperite din nou, unele gătite, altele acum în lucrare etc. etc.

Șiind eu din experiență, cât de greu se înduplecă poporul a face ceva de bună voință pentru preot în ziua de astăzi, când abia răsuflă sub sarcina altor greutăți ce i se impun cu puterea, am întrebat pe respectivul preot, cum și cu ce mijloce a făcut acestea toate? »Cu lupte și cu necazuri,« imi răspunde și cu aceste intrând în altă chiliă imi scote de acolo o hârtie și mi-o întinde înainte. De-asupra era scris cu litere mari: Diar istoric pentru parohia Chiusa. Desfăcându-l îndată și aflând chiar la început descrie luptele sale în rându cronologic am fost curios a-l ceti. Etă câteva notițe ce le-am estras:

a) Stergerea datinei mai dinainte din acesta parohie de a strînge bucate la umblatul cu sf. cruce în ajunul Bobotezii și introducerea în locu-i a unei taxe bănești. E lucru dejositor a vedea în urma preotului cu crucea în mână pre vr'un om cu sacul în spate dela casă la casă. Bine ar fi să se stergă această datină urită pre totu locul, unde mai există.

b) Fiind casa parochială și edificiile economice în mare disordine și biserica neavând nici un ban, preotul pentru ordinară lor înventă următorul venit demn de imitat. Anume: în această parohie —

\*) Acastă adunare s'a ținută în 7 și 8 l. c. N'avem încă raport despre decursul ei. Red.

după cum se dice în acel diar — era datina a se aduce jertfa completă la sf. biserică pâne, vin, tămăe și lumină. Din aceste jertfe se adunau adese lire întregi de vin rău jidovescu. Observând această preotul a sfătuit pre poporeni săi, să nu cumpere mai mult vin rău dela jidanul din sat, ci prețul vinului să-l dăruască sf. biserică. La finea anului sa aflat suma de 50 fl 6 cr. v. a. adunată din crucea pentru vin, care până aici intra întreg în buzunarul jidovesu. Prin acest venit, inventat prin tactica sa, a fost preotul în stare a-și ordina locuința și o ordineză și astăzi. Ore nu s'ar pute face această și în alte parohii sêrace?

c) Totu acest diar arată mai departe, că în decursul acestor doi ani s'au procurat două rënduri de vestminte bisericesti, prapoți, icône, trei candelabre și altele, în loc de bani bisericesti, toate prin colecte binevoitoare oferite de credincioși. Considerând că poporul din Chiusa în urma comasării curendu întemplate, fiind neîndreptățit și scurtat — toate aceste oferte benevole sunt a se privi ca un bun efect al prudente tactice, acestui a preot.

d) Înființarea unui grânar de bucate în favorul bisericii pentru ajutorarea celor săraci.

Poporul nostru, mai preste totu, primăvera este lipsit de bucate. Tomna este silit șermanul plugar, astrins de sarcina dărilor și alte greutăți, a-și vinde bucatele pre nimica. Primăvera însă le cumpără cu prețuri nesuportabile și astfel ajunge la sapă de lemn. Bună ar fi d-er înființarea grânarelor bisericesti mai ales în ani buni și mănoși chiar și ex officio în toate comunele noastre.

Vrednic de amintire este și introducerea corului mixt de feciori și fete prin acest preot.

Vrednic de recunoștință este d-er acel preot care și împlinește chemarea și se luptă cu puteri bărbătești pentru fericirea și îmbunătățirea sorții poporului său. Ca recunoștință pentru toate aceste poporul său — deși sărac și lipsit — sa dechiarat de bună voință a presta de aici încolo preotului lor lecticalul complet, pentru a căru complete dovedesc actă că s'au făcut probe din 1868 încoco — chiar și prin Veneratul Consistoriu, d-er fără rezultat. Cumcă din iubire către preot o făcu poporul acesta, dovedesc împrejurarea, că lecticalul l'a completat acum poporul fără sucursă străin.

Acastă este activitatea preotului din Chiusa în timpul scurt de doi ani.

O observațiune îndrănescă a face. Parochiile nu se conferesc în dieca noastră tot de-a-una după merit. Afi preoți zeloși și harnici muncindu-se în parohii slabe. Totă septemena nu-i cade bietului preot furca și grebla din mână și totuși nu poate câștiga nici barem atata, cât să potă ține regulat o foiă la casă.

Alți din contra, preoți, respective teoști, slabi, nequalificați, cu aplicări rele, neinteresati de nimica, au norocul, că rămân, sau lângă părinți, sau lângă soții, sau în locul născerii în parochiile cele mai grase d-er nu lucră nimic în via Domnului nici pentru biserică nici pentru nație.

Ună universitară.

## SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. al. Gaz. Trans.)

**BUDAPEȘTA, 11 Iunie.** — Eri earăși se făcure demonstrațiuni pe strade. Miliția și poliția a reușit d'a încungiura mulțimea și a restat 710 persoane. Câțiva au fost vulnerați. După ce capii demonstranților se află în mâinile autorității, cravalele probabil că nu se vor mai repeți.

**MÜNCHEN, 11 Iunie.** — Intr'o proclamațiune către poporul și armata Bavariei arată prințul Luitpold că a luat regența Bavariei. După scirile mai nouă regele Ludovic, care residză de present în Hohenschwangau, aflând despre sosirea deputațiunii a lăsat să s'aresteze comitele Holustein îndată ce a intrat în castel. Gendarmii păzesc porțile castelului.

## DIVERSE.

**Căsătoria surorii sultanului.** — Țilele acestea a avut loc la Yldiz-kiosk în Constantinopol, căsătoria uneia din surorile sultanului Abnul-Hamid, anume Mediha Sultane, cu un june oficer, Ferid bey. După obicei, nici unul din soți n'asista la ceremonie, mirăsa era reprezentată prin Hafis Behram aga, șeful eunucilor, asistat de doi din colegii săi, ginerile era reprezentat prin Gazi Osman-pașa, mareșal, și Osman bey primul Șambelan.

După rugăciunile imamului, Ferid bey a fost condus la palatul sultanei de către cei trei eunuci.

## Mulțamită publică.

Imi țin de datoriă a esprima mulțămirea mea cea mai adencă tuturor acelor, care luând parte la înmormântarea prea iubitei mele soții au documentat condolența lor; mai vartosă mă simt dator a mulțami ambalelor amice ale scumpei mele soții, precum și multă stimaților domni funcționari de stat municipal și orașenesci. în fine membrilor reuniunii de cântări (dalegylet) care prin concursul lor au contribuit la înălțarea ceremoniei funebre.

Brașov 8 Iunie 1886

Stefan Gencsy,  
inspector reg. de dare.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

Curzul la bursa de Viena

10 lin Iunie st. n. 1886

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Rentă de hârtie) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Mai st. v. 1886.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă română, Rentă rom. amort.) and Price/Value.

Advertisement for LEHOUBLON cigarettes, featuring the brand name in large letters and descriptive text.

Utensiliile

unei fabricice de oțet.

(Stâlpi, putini pentru plămădelă, vedre, butoie) ce se află toate încă în bună stare sunt de vânzare. — Informațiuni mai de aproape se dau în Strada Postei (Nonnengasse) Casa Nr. 602.

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se pot face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite exact arătându-se și posta ultimă.

PREȚULU ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription prices for Austro-Ungaria: pe trei luni (3 fl.), șese luni (6 fl.), unu anu (12 fl.).

Pentru România și străinătate.

Table showing subscription prices for Romania and abroad: pe trei luni (10 franci), șese luni (20), unu anu (40).

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersulu trenurilor

pe linia Predealu-Budapesta și pe linia Teiușu-Aradu-Budapesta a calei ferate orientale de statu reg. ung.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Predealu-Budapesta, Budapesta-Predealu, Teiușu-Aradu-Budapesta, Budapesta-Aradu-Teiușu) and train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.).

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile grose.